

ŁASKA, MIŁOŚĆ I WSPÓLNOTA

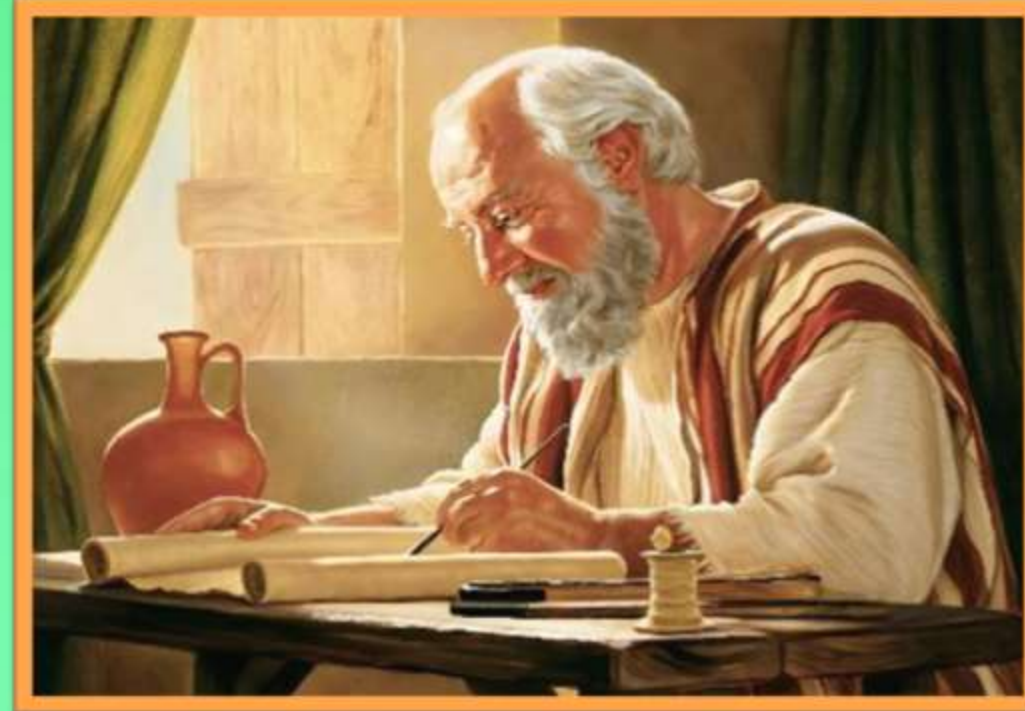
Lekcja 13 na 26. września 2026

„Łaska Pana
Jezusa Chrystusa
i miłość Boga,
i wspólnota Ducha
Świętego niech
będzie z wami
wszystkimi”
(2 Koryntian 13,14)

Najczęstsza formuła w zakończeniach listów Pawła, użyta z niewielkimi zmianami w 13 z jego 14 listów, brzmi: „Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa niech będzie z wami” (Rz 16,24; 1 Kor 16,23; Ga 6,18; Ef 6,24; Flp 4,23; Kol 4,18; 1 Tes 5,28; 2 Tes 3,18; 1 Tm 6,21; 2 Tm 4,22; Tt 3,15; Flm 1,25; Hbr 13,25).

Jednak w Drugim Liście do Koryntian czyni ważny wyjątek. Jego pożegnanie obejmuje łaskę, miłość i wspólnota wszystkich Osób Bóstwa: Syna, Ojca i Ducha Świętego (2 Kor 13,14).

„Łaska Pana Jezusa Chrystusa”

„Miłość Boga”

„Wspólnota Ducha Świętego”

„Niech będzie z wami wszystkimi”

„ŁASKA PANA JEZUSA CHRYSTUSA”

„Znacie bowiem łaskę naszego Pana Jezusa Chrystusa: choć był bogaty, dla was stał się ubogim, abyście wy dzięki Jego ubóstwu stali się bogaci” (2 Koryntian 8,9)

Paweł rozpoczyna i kończy swój Drugi List do Koryntian wzmianką o łasce Jezusa. (2 Kor 1,2; 13,14). Na czym polega ta łaska?

Opuścił wieczne bogactwa nieba i stał się ubogi, byśmy odziedziczyli Jego bogactwa (2 Kor 8,9)

Przyszedł na nasz świat, byśmy mogli Go poznać, pokochać i naśladować (J 15,12)

Uniżył się i był posłuszny aż do śmierci, aby przebaczyć nasze grzechy i dać nam życie wieczne (Flp 2,8)

Co dzieje się z nami, gdy przyjmujemy Jego łaskę?

Jesteśmy usprawiedliwieni (Rz 3,24; Ef 1,7)

Radujemy się nadzieją (Rz 5,2)

Otrzymujemy moc od Chrystusa (2 Kor 12,9)

Grzech nie panuje nad nami (Rz 6,14)

Będziemy królować w życiu z Jezusem (Rz 5,17.21)

„MIŁOŚĆ BOGA” (1)

„Kto nie miłuje, nie zna Boga, ponieważ Bóg jest miłością” (1 Jana 4,8)

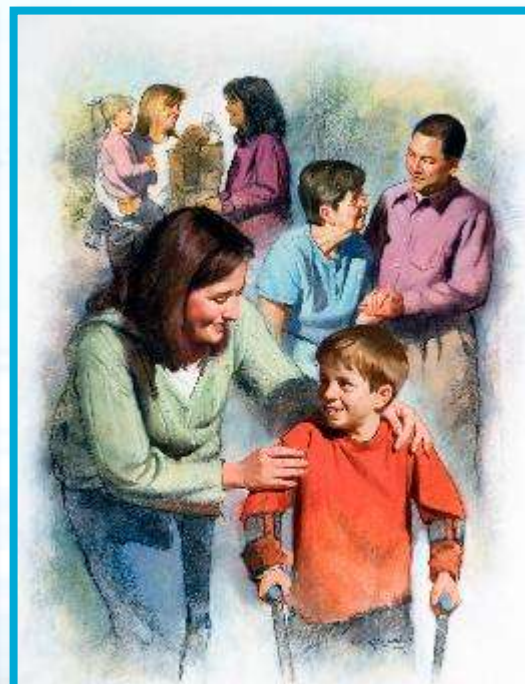
Biblia jasno stwierdza, że Bóg jest miłością (1 Jana 4,8). Rozlał tę miłość na całe stworzenie. Widzimy ją w naszych sercach; w relacji rodziców i dzieci; w pięknych kwiatach; w melodyjnym śpiewie ptaków; ...

Paweł uczył Koryntian (i oczywiście nas), że miłość buduje (1 Kor 8,1); że bez miłości nic nie ma wartości (1 Kor 13,1-3); i że wszystko należy czynić w miłości pochodzącej od Boga. (1 Kor 16,14).

Jednak największym wyrazem miłości Boga jest bez wątpienia ofiarowanie Jezusa za nasze grzechy (J 3,16).

Ten przykład skłania nas, by okazywać innym tę samą miłość, którą Bóg okazał nam (1 Jana 3,16)

„MIŁOŚĆ BOGA” (2)

„Na koniec, bracia i siostry, żegnajcie. Uporządkujcie wszystko, przyjmijcie moje napomnienie, bądźcie jednomyślni, żyjcie w pokoju; a Bóg miłości i pokoju będzie z wami” (2 Koryntian 13,11)

Paweł przedstawia Boga z wielu stron:

„Bóg cierpliwości” (Rz 15,5)

„Bóg nadziei” (Rz 15,13)

„Bóg pokoju” (Rz 15,33)

„Bóg [...] miłosierdzia” (2 Kor, 1,3a)

„Bóg wszelkiej pociechy” (2 Kor 1,3b)

„Bóg miłości” (2 Kor 13,11)

**Bóg Ojciec daje
nam swoją miłość
(1 Jana 3,1)**

**Chrystus napęłnia
nas wszelką pełnią
swoją miłością
(Ef 3,19)**

Bóg nie tylko posiada wszystkie te cechy, ale jest źródłem, z którego wszystkie one wypływają do nas.

Jak widzieliśmy, Bóg jest miłością, ale jest też Bogiem miłości, to znaczy:

**Duch Święty rozlewa w nas miłość
Boga (Rz 5,5)**

„WSPÓLNOTA DUCHA ŚWIĘTEGO”

„Łaska Pana Jezusa Chrystusa i miłość Boga, i wspólnota Ducha Świętego niech będzie z wami wszystkimi.” (2 Koryntian 13,14)

Paweł pragnie, aby byli z nami: łaska Osoby (Pana Jezusa Chrystusa); miłość Osoby (Boga); i wspólnota... mocy czy Osoby? (2 Kor 13,14). Dla zachowania spójności Paweł mówi o Osobie (Duchu Świętym), a nie o mocy.

W ponad 40 odniesieniach do Ducha Świętego w listach do Koryntian Paweł przedstawia Go z cechami osobowymi, a nie jako zwykłą siłę emanującą od Boga:

Wyposaża ludzi do misji
(1 Kor 2,4)

Objawia nam głębokie sprawy Boże
(1 Kor 2,10)

Uczy nas (1 Kor 2,13)

Mieszka w nas (1 Kor 3,16)

Współdziała z Chrystusem w naszym
usprawiedliwieniu (1 Kor 6,11)

Udziela darów duchowych (1 Kor 12,7-11)

Pieczętuje nas ku zbawieniu (2 Kor 1,22)

Wypisuje prawo w naszych sercach (2 Kor 3,3)

Daje nam nowe życie w Chrystusie (2 Kor 3,6)

Uwalnia nas od grzechu (2 Kor 3,17)

„NIECH BĘDZIE Z WAMI WSZYSTKIMI”

„wybrani zgodnie z uprzednią wiedzą Boga Ojca, przez uświęcające działanie Ducha, do posłuszeństwa Jezusowi Chrystusowi i pokropienia Jego krwią: łaska i pokój niech będą wam udzielone w obfitości” (1 Piotra 1,2)

Chociaż przywykliśmy mówić o Trójcy (trzy Boskie Osoby, jeden Bóg) w kolejności „Ojciec, Syn, Duch” (Mt 28,19), Paweł przedstawia ją jako „Syn, Ojciec, Duch” (2 Kor 13,14), a Piotr jako „Ojciec, Duch, Syn” (1 P 1,2).

Nie ma między Nimi hierarchii; każda z Osób po prostu pełni inną rolę w planie zbawienia, lecz wszystkie mają te same cechy i cele.

Paweł kończy więc swój list, życząc, aby łaska, miłość i wspólnota całego Bóstwa były z nami wszystkimi (2 Kor 13,14)

„Ojca nie można opisać za pomocą rzeczy ziemskich. Ojciec jest całą pełnią Bóstwa cieleśnie i jest niewidzialny dla śmiertelnego wzroku.

Syn jest całą pełnią Bóstwa objawioną. [...]

Pocieszyciel, którego Chrystus obiecał posłać po swoim wstąpieniu do nieba, jest Duchem w całej pełni Bóstwa, objawiającym moc boskiej łaski wszystkim, którzy przyjmują Chrystusa i wierzą w Niego jako osobistego Zbawiciela. Istnieją trzy żywe Osoby niebiańskiego tria; w imieniu tych trzech wielkich mocy — Ojca, Syna i Ducha Świętego — chrzczone są osoby, które przyjmują Chrystusa żywą wiarą, a moce te będą współdziałać z posłusznymi poddanymi nieba w ich wysiłkach, by żyć nowym życiem w Chrystusie.”